

[Justitsministeren.]

anbefale lovforslagene til det høje folketingss-velvillige behandling.

Endvidere har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om udlevering til andet nordisk land i anledning af visse beslutninger om forsorg eller behandling.*

Lovforslaget er udarbejdet i nordisk samarbejde med udgangspunkt i nogle rekommandationer fra Nordisk Råd om fuldbyrdelse af beslutninger truffet af administrative myndigheder i andet nordisk land. Det tilsigter at tilvejebringe særligt lovgrundlag for udlevering til Finland, Island, Norge og Sverige af personer, der efter beslutning truffet i henhold til forsorgslovgivningen i disse lande skal anbringes på institution eller andet særligt opholdssted.

Udlevering mellem de nordiske lande af personer, der er undvejet eller bortgået fra anstalter m. v., finder allerede sted i dag som et led i samarbejdet mellem politimynderhederne i de nordiske lande. Bistandsydelsen angår navnlig mindreårige, der er bortgået fra børne- eller ungdomshjem, samt børneværnslever og — i mindre omfang — sindssyge og åndssvage. Udleveringen har undertiden kunnet gennemføres på grundlag af samtykke fra de pågældende, men har i øvrigt fundet sted i henhold til loven om udlændinges adgang til landet.

Under de nordiske forhandlinger har der været enighed om, at det må anses for hensigtsmæssigt at søge gennemført regler om udlevering, der er fastsat under særlig hensyntagen til den specielle kategori af personer, der her er tale om; spørgsmålet om udlevering af en person til fortsat forsorg eller behandling bør således vurderes ikke ud fra fremmedpolitimæssige hensyn, men alene ud fra overvejelser af, hvor forsorgen eller behandlingen bedst kan gennemføres. Hertil kommer, at det kan være tvivlsomt, om fremmedloven i fornødent omfang giver fuldt tilstrækkelig hjemmel til udlevering.

Efter reglerne i lovforslaget kan personer, der efter beslutning af en myndighed i et

andet nordisk land skal anbringes på institution eller andet særligt opholdssted, af politiet udleveres her fra landet til det pågældende land. I forbindelse med udleveringen kan der træffes foranstaltninger, om fornødent frihedsberøvelse, for at sikre den pågældendes tilstedeværelse, indtil udleveringen kan gennemføres. Spørgsmålet om lovligheden af en beslutning om udlevering såvel som af gennemførelsen af eventuelle indgreb i den pågældendes bevægelsesfrihed vil kunne indbringes for domstolene. Dette skal i det væsentlige ske i overensstemmelse med retsplejelovens almindelige regler om prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse.

I Norge og Sverige er der allerede gennemført en tilsvarende lovgivning, og i Finland er lovforslag netop fremsat. Island har ikke deltaget i det nordiske samarbejde, men det er fra islandsk side tilkendegivet, at man vil søge at gennemføre en tilsvarende lovgivning i løbet af foråret 1971.

Det foreslås, at tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes administrativt, således at loven kan sættes i kraft i forhold til hvert af de nordiske lande samtidig med, at den tilsvarende lovgivning i det eller de pågældende lande træder i kraft. Det er med justitsministerierne i Finland, Norge og Sverige aftalt, at lovgivningen så vidt muligt skal sættes i kraft den 1. januar 1971.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketingss-velvillige behandling.

Fremdeles skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Fremmede straffedommes retskraft).*

Lovforslaget skal, som der nærmere er redegjort for i bemærkningerne til forslaget, ses i sammenhæng med det samtidig fremsatte forslag til lov om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme.

Forslaget indebærer ikke større realitets-